

CONCILIVM PROVIN. COLONIEN.

Admonendi quoque erunt parentes, ne liberos in monasterium inuitos
detrudant, quod illos valet longe grauius maneat quam phariseos, qui circum-
ibant mare & aridam, ut facerent vnum proselytum, & quem esset factus,
siebat filius gehennae duplo magis quam ipsi.

Matth. 23

Quo affectu monastica vita amplectenda. Cap. III.

August.

Qui monasterium ingreditur alio affectu quam simplici amore dei ductus,
veluti vel spem vel promissionem Abbatiam consequendi habens, vel
in otio vivere affectus, vel lucris temporalibus inhians, vel honores ab ho-
minibus appetens, quisquis talis est, non dei filius aut monachus, sed plane
mercenarius est, quemadmodum superius nos de clericis etiam dixisse meo
minimus. Cui verendum est, ut quoniam volet ingredi nuptias euangelicas, obij-
ciatur illud: Amice quomodo huc intrasti, non habes vestem nuptialem. Quod
ipso obmutescente, rex sit praceptorum ministris, ut ligatis manibus & pedi-
bus, ipsum in tenebras exteriores mittant, ubi erit fletus & stridor dentium.

Matth. 22

In monasterijs habendus, qui doceat legem domini. Cap. V.

Habendus in virorum monasterijs vir pius ac doctus, qui doceat mo-
nachos ab adolescentia meditari in lege domini die ac nocte, ad quod
munus in monasterijs monialium, sanctimonialis, ceteris vita & doctrina
præstantior delegatur. Debet autem qui monasterio præstet summa discre-
tione vti, maxime erga eos, quos compererit diuinis literis intentos aut con-
templationi deditos, ut scilicet tales lordidioribus officijs sinat esse immunes.

Matth. 4

Verbi prædicatorem in monasterijs esse oportere. Cap. VI.

In monasterijs quoque verbi prædicator erit pius quidem ac eruditus,
nam nulla armatura fortior ad resistendum diabolis insidijs ac iaculis,
quam gladius ille spiritus, quod est verbum dei, quo Christus in deserto so-
litarius ieunius & orationibus vacans, & nihilo lecitus tentationibus diabo-
licis expositus, retulit omnem dæmonis fraudem ac nequitiam. Nihil quo-
que potentius illo ad deiſciendos ac vicissim consolandos animos nostros,
nihil efficacius ad concitandum mentem in amorem dei ac contemptum mun-
di ac omnium quaestuum in mundo pulchra ac speciosa apparent.

Monachi bona indolis ad Academias mittendi. Cap. VII.

Neque nobis displicerit, ut aliquot ex monachis, bona indolis ad
univerſitates publicas & bene Christianas, aliquot annos theologi-
cis studijs operam nauaturi mitterentur, Illic tamen non alibi quam in mo-
naſterijs seu gymnasij sub cura & oculis præceptorum cōmoratur, ne bonis
ac rectis studijs destinati, mores minime monasticos imbibant ac contrahant.

Monia.